

Ένας άγιος άστεγος... (μια αληθινή και διδακτική ιστορία)

Ορ



Η ματιά του

με διαπερνούσε ενοχλητικά στο αργό περπάτημα μου λίγα μέτρα πιο πέρα...

Αναζητούσα κάτι άλλο, αλλά προέκυψε αυτό το βλέμμα που σαν να μου μιλούσε χωρίς ήχο με καθήλωσε και με γέμισε ενοχές

Εγώ κρατώντας μια τυρόπιτα και ένα μπουκάλι νερό αμέριμος αλλά και ψυχρός, εκείνος ένας πεινασμένος και κομματιασμένος ψυχικά περίμενε όχι την τυρόπιτα, αλλά το τέλος που δεν ερχόταν...

Τον κοίταξα άλλη μια φορά και του την προσέφερα μαζί το νερο...Την πήρε στα χέρια αλλά δεν την έφαγε

«Ένα τσιγάρο έχεις να μου δώσεις;»

«Δεν καπνίζω», του λέω, άλλα τρέχω στο περίπτερο δίπλα του και αγοράζω ένα πακέτο, δεν θυμάμαι και ποια μάρκα... [\(περισσότερα...\)](#)